

БЮЛЕТЕНЪ

НА ВѢСТНИКЪ

№ 35

(Задграниченъ листъ на вѣтрѣнната македоно-одринска организация).

СЪОБЩЕНИЕ.

Нѣкои европейски вѣстници станали озвиз на съобщението, че централниятъ комитетъ на вѣтрѣнната организация билъ взелъ рѣшеніе да спре възстаніето и да прѣдприеме военнитъ дѣйствиа.

Прѣдставителитъ на организацията заявяватъ, че това съобщение е тенденціозно, понеже подобенъ възроу нито е русанскан, нито пъкъ е могло да се вземе друго рѣшеніе по него. Старото рѣшеніе — да се продължава борбата до постигане на цѣлата — остава въ сила.

София, 30.IX.1903.

Отъ задграничното прѣдставителство на Вѣтрѣнната организация

Возстаніето въ ширинско. — Турски изстудления. — Възжаниа.

Неврокопско, 26 септ.

На 14 тога вечерта, когато се обяви възстаніето въ ширинския окръгъ, четитъ на Мъзачковъ, Делата Иванъ, Атанасовъ, Чаконъ и П. Грувинуовъ запалеха гарнизона въ с. Обиджа (Неврокопско). Четата на Грувинуова се провяха единъ день порано въ селото и се установи въ сѣвнитъ къщи на онѣзи здания (училището и „беглика“), въ които живееше аскера. Частъ въ 8 но турски прѣлъ пощата, срѣщу 15 септ., когато всички други чети бѣха заградени солото, четата на Грувинуова почна да хвърля гранати въ аскеритъ помещения. Пощата бѣше ужалена. Аскеритъ не можеше да избѣга възъ отъ селото, защото наскоро бѣше посрѣщанъ отъ заплюеи. На разсъмяне частъ отъ четитъ се оттеглиха на шосето отъ Неврокопъ за Разаго, а останалата частъ цѣлъ день има кърваво сражение съ аскера, който се бѣше събралъ въ дѣтѣ здания. Сѣко нѣколко души се бѣха останали на пуща възъ отъ селото и то само на едно мѣсто. Принееръ възстаніетитъ сполучава да запалитъ училището, въ което изгорѣха 4 войника, а другитъ, бѣгайки къмъ другитъ къщи въ другото здание, бѣха зарѣзвани отъ възстанителитъ. Вѣсково кавалеро се намира въ училището; шикове, сумки, шинели и нѣколко закурени пушки се взе отъ възстанителитъ. Пощѣ възстанителитъ се оттеглиха и присѣдникъ къмъ онѣзи при шосето, дѣто още сѣдната вечеръ отбѣгнаха цялата на помощъ войска отъ турското село *Вривница*. Загубитъ на възстанителитъ въ с. Обиджа сѣкъ двама убити и двама ранени, а отъ аскера паднаха повече отъ 35 души убити и ранени. На 16 септ. пристигнахъ отъ равни мѣста аскера и башибозукъ въ с. Обиджа запалиха селото (300 къщи) и го обриваха на цѣла, като прѣварително бѣха обграбили всичко. Селанитъ сполучава да се оттепятъ въ Пирина, но безъ храна и заливни. Оплеши и пилска стража. При възбавеното аскеритъ асигнахатъ и убиятъ нѣколко жжѣ и дѣв жени.

На 16 септ. следнитѣ нѣч четитъ дадоха бѣлкова стражение пакъ на шосето отъ Неврокопъ за Разаго, като отбѣгнаха цялата войска отъ Неврокопъ. Възстанителитъ въ туй сражение не дадоха нито една жертва, а отъ аскера нѣ си суна избити. Аскеритъ бѣше подалитъ между нѣколко пущи на възстанителитъ. Гарнизонската „ура“, гласѣтъ на възстанителския гарнизъ и честитъ заливни гарнизъ накарва аскера да избѣга въ безоруждѣ, които остави въ рѣждѣ на възстанителитъ 7 коня, нагорени съ шинели, шапори, хѣлбъ и др. Сѣлъ това поражение аскеритъ наведе въ с. *Джема* и обриваха нѣкъши отъ военни страни. Нито една къща не остана здрава, много отъ жителитъ сѣ избити, суна жени обезчестени. Останалото население избѣга въ България.

Сѣлъ туй сражение четитъ се асѣха съ прикарване възбавното население въ България. При прикарване прѣлъ разскокото поле, на 18 тога прѣлъ пощата, тѣмо между с. Батъ и Мохоча, сѣко отбѣгнаше кавалерия нападѣно засина и удари въ тѣлъ четата на Мъзачковъ, които бѣше ариергардъ на бѣжанитъ. Пакъ ужална шинка. Жени, дѣта, стари хукаха да бѣгатъ по равни пущи. Дѣв жени хвърли дѣтата си въ прѣстаката, дѣто си и останна. Много войове, коне и багажъ оставенъ по шосето. Кавалерия северо отекли, като изгуби нѣколко коне. Четата не даде нито една жертва.

Четитъ едѣ на 20 септ. сполучава да прѣвърлятъ бѣжанитъ къмъ Гл. мѣстастиръ, сѣлъ като разбѣха турскитъ погранични постове, които бѣха успѣли прѣварително, че ще прѣминатъ бѣжанци и бѣха ввели мѣрка.

Р. С. Въ сѣдната нощъ, когато се обяви възстаніето, присѣдникъ и се присѣдникъна къмъ четитъ въз неврокопскитъ села *Сербетанъ*, *Гармѣч* и др. повече отъ 80 души, между които бѣше и една 16-годишна мома, Ленка, отъ с. Гармѣч. По нѣтъ нѣя селани бѣха развалили на много мѣста телеграфнитъ линии отъ Невр. за Разаго. Развалилъ е сѣко и телеграфъ отъ Неврокопъ за *Сивра* и отъ Неврокопъ за *Тъмарна*.

Бѣжанци сполучаватъ, че на 21 тога, въ тѣсно, между селата *Големовъ*, *Курчово* и *Курчово* възстанителитъ имахъ съ войската двудушено крвопролитно сражение. Срѣщу нѣкози възстанителски жертви, турцитъ прѣдприѣли грамадни загуби.

Сѣлъ сраженіето войскитъ се присѣли на селата и се прѣдали на грабежъ, божествени и убилска. Населението въ по голѣмата си частъ се спасило съ бѣгство.

Изъ битолскиятъ вѣстъ, окръгъ.

На 22 т. и станало голѣмо сражение въ планината Пеленстеръ. Топонимитъ турмежи се чуваха въ градъ Битола прѣкъ цѣла денъ, а вечерта на раниа въ Пеленстеръ бѣли заварени голѣми огане, които служили като сигнали на турцитъ. Подробности липсватъ.

Стружскитъ чети до сега сѣ нѣмаши никакви загуби, но затова пѣлѣ селата сѣ били обграбени и изгорени.

На 17 т. м. мѣдорингитъ отъ с. Гонѣшъ (битолско), съ 50 д. шавета, влѣза въ изгореното с. Сидлево и до сирѣтъ набѣва архереиския наѣстникъ пошт. Павле, Ристе Ковчов, Йозе Банѣе и нѣколко жени, които били прѣдгизрени за пари. Бити сѣжъ, защото били заварени възъ отъ селото.

Отъ нѣколко дни насамъ турцитъ почнаха да заварятъ всички селани и граждани, които иматъ забитали синове или нѣкози забиталъ роднина.

Селанитъ отъ с. Екша (рѣсенско) си откупили отъ аскера обграбениа добиткитъ, като запалили за сѣрѣа добиткитъ, до бѣла възжидѣла на тава, а за дребниа — по 5 гроши. На другия денъ обаче допѣлѣ окриданитъ аскеръ и отново обграбѣ откупенитъ добиткитъ!

По селата потеглили войскови отдѣления да принуждатъ селанитъ да си прѣддатъ оружїята. Ония, които нѣматъ, застанени сѣжъ да си купятъ пушки отъ турцитъ, а сѣлѣ да ги прѣдадатъ на войскитъ, да се каже, че населението си прѣдава оружїето. Така е постъпила войската въ леринско и въ нѣкои други мѣста.

Липшатъ ни отъ Цариградъ.

Албанскитъ гвардейци на султана прѣли нѣколко дена нападани при моста на Карковъ Ахмедъ Мухтаръ бей, държавенъ свѣтникъ и синъ на Шенкъ-ула-Ислама. Причината за нападаніето е тая, че послѣдния пѣлъ да получи отъ султана нѣкаква концесїа на мина. Уплатилъ да не би нападаніето да се обярне противъ него, ако даде концесїята на Ахмедъ Мухтаръ бей, султана звикналъ албанцитъ и нѣкъ съобщилъ, че нѣма да даде концесїята на послѣдния. Инцидентъ е свършилъ. Таксинъ наша, албанецъ, държавенъ свѣтникъ, става съобщеникъ на мината.

Кавалерискиятъ полкъ Хамидѣ, който се сѣстои само отъ Коорди, излѣтъ отъ Цариградъ за Одринъ е изваршилъ нечуванъ насилъ. Дѣцата отъ 6 до 8 тога сѣ били изнасилени. Ивансизенъ е даже единъ деведесетъ годишенъ старецъ, нѣкой си Гюери, зацѣто се опиталъ да защити чѣстѣта на дѣцѣри си. Конѣтъ и войникитъ отъ цѣлия полкъ сѣжъ се хранили да сѣлъка на селанитъ до прѣстигането си въ Одринъ.

Патриархитъ и прѣдставителитъ на Гърция прѣ се здивоватъ ни отъ това? Нека прѣвѣдлатъ пакъ бѣжанитъ! Нека ставатъ пиниши на турцитъ! Тѣ възучаватъ асплужонитъ; жално е само, че тѣхнитъ прѣдѣлания се изкупуватъ съ страданията на невинното население.

Гѣта — Раисовъ, най добрия хотелъ въ Цариградъ, уриванитъ отъ пружестното за силни войани, на 24 т. м. е билъ театръ на единъ ужасенъ скандалъ. Пощината, по заповѣдъ на султана, е заградѣла хотела и е заплюдила на директора на хотела да на бѣлвана гоститъ, защото имало доносеніе че Б. Сарфовъ полъ възжидѣло пѣкъ се намиралъ тамъ. Директорътъ е билъ прѣдурѣденъ, че ще получи 5000 л. т., ако услуги на пощината. Пораци тога вѣсника прѣсуда въ хотела е уприважана навѣрвана бѣлпелно. На 24 тога вечерта, когато ушната е била натѣкана отъ хора, повилъ се на вратата на хотела единъ извѣсно бѣлпелъ (господинъ, който звикналъ една коза. Вѣсника пощината се изхвърля отворѣ му съ удари по лицето, главата, гърдитъ и гърба. Нещастиятъ билъ покрѣвенъ за крака и рѣждѣ и арестуванъ въ уцѣска на Пера. Голѣма била изнаведена на всички, когато се разболало, че арестуванъ и билъ човѣкъ е билъ единъ високъ чиновникъ отъ Виена, баронъ Шойелъ.

Липшатъ ни изъ малешевско.

Въ граничанитъ съ България каан на скопския вилаетъ отъ единъ мѣсць насамъ постовно се турцитъ войска. Въ *Дочанско* вече има цѣли 15 табора; само въ *Дочанско* има 5 табора. Въ *малешевско* има 5 табора, разпрѣдѣлени тѣкъ: въ градъ *Пещеро* 3 табора и въ селата *Берево* 500 души, *Владимирово* 400, *Митровици* 400, *Невро* 300, *Разаго* 300, *Чифликъ* 300, *Раисово* 150 и *Русиново* 150.

Прѣли десетина дни въ село *Разаго* бѣше прѣдѣдена четата на Бутрумово. Заградѣна отъ около 200 души аскеръ, четата се избави, като загуби само единъ човѣкъ, но турцитъ имаха повече отъ 10 души убити и ранени. На другия денъ потерата залава Гюери Илѣкинъ и сѣлъ равни измѣжвания, да каже на какѣ е отпила четата, клиентикъ билъ убитъ. Въ *Разаго*ва пошла и друга аскеръ отъ околинитъ. Нѣколко дни наредъ бѣли прѣсени обѣски по нѣсто разбойнически начинъ и сѣ нѣсто разбойнически начинъ. Най накаръ вѣски жжѣ били затворени въ дѣл пѣлини и сѣспали си бой, а женитъ редомъ изнасилени. На отпавне аскеритъ отнѣсли много обграбена пощината и откаралъ около 300 оные.

Голѣми потегли обграбѣли планинитъ и взрѣхатъ всевъзможни пакости на беззащитната рая. Така, Кота Гюларскитъ отъ село *Усуново* е убитъ; на Георги Ярмазовъ отъ село *Робово* е сѣпуена една рѣка; на Козе Асперъ, тоже отъ с. *Робово*, е стрѣшенъ кракътъ; на Григоръ Катарскитъ отъ село *Владимирово* е разбита главата; а бѣлѣ нѣматъ брой.

Войникитъ отдѣления крѣпостатъ селата единствено за грабежъ. Селата *Панчарѣво* и *Рагево* сѣ почти цѣли обграбени; въ с. *Разаго*ва сѣ обграбени 25 къщи, въ с. *Владимирово* — 18, въ с. *Робово* — 14, въ с. *Митровици* — 11, въ с. *Будинари* — 10 и въ с. *Усуново* — 4.

Състрадателностъ.

Настоятелството на Славянското Благотворително Дружество въ България е издало едно вѣзване къмъ българскитъ граждани и граждани, въ което, като опѣсѣа оскѣното положение на долнитъ въ македонското бѣжанци изъ Македония и Одринско, подканна обществото да се притече съ бѣрата си помощъ, защото *„любо дѣво бурже вѣсно дѣво“*. Пари, храни, љвкарѣта, прѣварочни материали, дрехи и пр. се изпращатъ напору: *До Славни. Вѣзване. Дѣво въ София*.

Отъ *Прага* (Чехия) 35 души ученици изпращатъ чрѣкъ редакцията на „Автонимъ“ 7 л. 20 ст. помощъ за бѣжанитъ. Синове на бѣдни родители, — нѣматъ покрѣтувателитъ, — нѣи изращаеме тѣлѣтъ скромната си лепта, за да заведѣтъ вѣзване напѣта изнѣна сипатѣта къмъ гражданъ, които не много нещастни македонци.

Помоленъ сме да съобщимъ, че г. *Дѣво* Шпановъ, възстанникъ, редомъ отъ с. *Карлорово* (аж-чѣлѣбско), свършилъ софийското военно училище, нѣма нѣщо общо съ Т. Шпановитъ, разбойникъ, редомъ отъ с. *Пенѣва* (бунар-хисарско), бивши софийскитъ келнеръ, сега храненикъ на султана.

Печатница на Г. А. Новарова — София.

БЮЛЕТИНЪ

НА ВЪСТАНИИЪ

(Задграниченъ листъ на вжтрѣшната македоно-одринска организация).

Въстанieto въ пиринско. — Турски вѣстуждениа — Вѣждани.

На 27 септ. прѣвъ пощата съединениѣтѣ мети на Богутинковъ и Симеоновъ паднали върухъ една башибозушка засада край село Якоруда и се загарало сражение, което трае до 2 1/2 часа. Въстанитѣ не дали никаква жертва, тогава, когато отъ башибозука паднали не помалко отъ около 20 души.

Рила, 30 Септ.

Телеграма.

На 28 тогочетнѣ на Нордиз Стопановъ и Дрвинговъ имали сражение съ турската войска въ долината на рѣка Вистрица. Сражението почнало отъ пладни и травало до вечерта. Къмъ 4 часа следъ пладни пристигнала на помощ друга чета и ударила турцитѣ въ флангъ. Прѣдопала се тъй чета да е била на полковника Яковъ, съ кореспонденцията на „Дайли Невисъ“, г Хейлсъ. Крайниятъ резултатъ още неизвѣстенъ.

Р. маонистиръ, 1 окт.

На 29 септ. разложитѣ чети рабонѣ турския поствъ „Карголе“. Отъ турцитѣ паднали 5 души. Отъ възстанитѣ жертви нима.

Р. маонистиръ, 1 окт.

Понеделникъ вечерта възстанитѣ въ Разлово имали сражение съ куру-деревската башибозушка. Втриски пакъ сражение съ семковския аскеръ. Подробности допълнително.

Р. маонистиръ, 2 окт.

Въ курудеренското сражение паднали убити 7 души турци; отъ възстанитѣ единъ раненъ. Второто сражение между Семково и Сухо Езеро траяло непрекъснато 4 часа. Турски жертви повече отъ 15; наши убити 2 и ранени 5.

Отъ Солунъ съобщаватъ на волонскія в. „Тигосъ“. Прѣвъ послѣдната седмица били изпратени въ сѣрскитѣ болници 300 души ранени войници. Велики били ранени въ повтарянитѣ сражения при с. Пиринъ (надъ Мелишъ), дѣто били съкъртити много възстанитѣ чети.

Допълнителни свѣдѣния по сражението на 21 септ. въ дебърско.

Както съобщихме завчера, сблъскването между четата на Ташко (Тале Кривевъ) и турската войска ставало въ планината „Иждовъ“, вѣстността „Буро поле“. Най-бѣгатата траяла отъ 8 1/2 сутр. до късно вечер. Нашъ поствъ въ помощ на сражаванитѣ се пристигналъ Борисъ Сарафовъ съ 580 души и турцитѣ се разбѣгали, като оставили на полсражението 65 д. убити и 35 ранени. Отъ възстанитѣ страна паднали всичко 26 души убити и ранени.

Завземањата на бѣжанцитѣ.

Бургасъ, 30 септ.

Телеграма.

София М-ру Президенту, копие представител на Египетскитѣ Сили: Английски, Француски, Италиански, Руски, Австрийски и Германски, редакция в. „Автонормъ“.

Попълнителни съобщения отъ бѣжанцитѣ изтъква мако-тирновско, виланско, ахтополско, булгарисарско, лозенградско и чокенско, въ отговоръ на поканата Ва да се взарвятъ въ роднитѣ си мѣста, да Ви заимавъ.

Макаръ и да нѣмаме по голямо желание отъ това да се взарвятъ въ роднитѣ си краи, по абсолютно ни е невъзможно, освѣта при следнитѣ условия:

- 1) Настановането ни по роднитѣ мѣста да е извѣрши отъ една международна комисиа;
- 2) Да се депозиратъ въ някое европейско юридическо учреждение и да се оставятъ на разположение на тази комисиа всички суми, които сѣж необходими, за да се възобнови разрушенитѣ и изгорени отъ аскеръ села, черкви и училища и за да се по-

срѣже задвечанитѣ ни побиенцима, храма и откопанитѣ ни в битка;

3) Да се даде пълна амнистия на всички и 4) Най-необходимото условие — да се гарантира ва извѣрши условия, рѣшено и четата ни, не се лишаватъ, а се преходватъ на коренен реформизъм, при което въпроситѣ заграбаванъ и добръ отъ Силизи и при неговата международна комисиа.

Приемете увѣрението въ отличитиотъ ни къмъ Васъ почитание:

Опълномощенъ:

Свещеникъ Василъ Пряматовъ, Иванъ Берберовъ, Георгиа Анастасовъ, Димо Яковъ, Петър Георгиевъ, Каракъ Калудовъ, Димитър Георгиевъ, Георги Калонювъ, Свещеникъ Манолъ Коларовъ, Ян Граматиковъ, Тома Пиперковъ, Никола Славейковъ и Панайотъ Минювъ.

До Господина Самоковския Окоп. Началникъ

Тукъ

Отъ бѣжанцитѣ на разложката околностъ.

ЗАВЪЩЕНИЕ.

Прѣстъпвайкиме Ва, Г-не Началнико, нашия отговоръ относително завѣщанieto въ роднитѣ мѣста, който се состои въ следното:

Ний всички желаемъ да се възвремъ въ домоветѣ си като равноправни съ турцитѣ драждими, а не като рани, каквито сме били до сега.

Населението на дѣлнитѣ отъ турцитѣ села каквито сѣж: *Селото Бѣжаници, Селото Одринско* 300 къщи български, *Круменъ* 200 къщи български, отъ *Мезомия* и отъ *Давило* по 150 къщи български, нѣма къждъ да се настаня на прѣзимуване, и се тогѣто условията бихме се заварчили съ български, или же само съ руски и австрийски чиновници, ако и въ дата случая не ни оставятъ на султанскитѣ власти, догдето се въдвори въ страната редъ, споредъ реформитѣ, обемани отъ берлинския конъ трего.

Самоковъ, 29 септ. — 903 г.

Съ отлично почитание (попосила за всички): Св. Панагъ II, Момоко, Алеко Г. Балевъ, Иванъ Василъ Поповъ, Г. Ив. Кочаневъ, Т. Николовъ, Саво Георгиевъ, Ат. Сергиевъ, Ив. Георгиевъ, Кръстю Георгиевъ, Лазаръ Георгиевъ Кутинъ, Софроний Илиевъ, Софроний Георгиевъ, Стоянъ Павлевъ, П. Лазаровъ, Н. Г. Киѣвъ.

Албанскитѣ войски. — Турска управия.

Пинатъ ни отъ Ципъ, че тия дни тамъ, както и въ *Кочани*, пристигнали няколко албански батальона; нѣкогѣто войничитѣ нападнали българскитѣ села и, нещѣдилно отъ всичко, били, обезчеставали и грабили всичко какъто имъ полагне.

Въститѣ забранили на мнозина граждани да се заляватъ на каква да е работа, догдето не прѣдставятъ заблѣдитѣ си брата, синове и пр.

Изъ чуждѣтѣ печатъ.

Сражението въ солунско.

Войводата Иованъ, който съ своята смелостъ причинилъ голямо вѣднѣние и който, споредъ турски твърдениа били паднали въ послѣднитѣ сбивания при Жржакско, било, вѣднѣсно окупилъ начело на сѣдѣ чета отъ дѣветъ души въ тумецкиската планина. Азъ провѣривъ тона на самото мѣсто, Иованъ отъ началото на македонското движение се поставя начело на една малка чета движена се около *Бойница*, *Гумецко* и *Жржакско*, тогѣто знае хубаво мѣстата, знае сръчливостта, та е нависъкъ няколко устри и самитѣ турци сѣж оковани отъ неговата смелостъ и безумна храбростъ. Сегашната му чета отъ обрани и упорачени въ оржие момчета брой много български офицери, като военни свѣтители. Между тяхъ е и бившия български сококъ учителъ Аргиръ, възстанитѣвъ на френското султанско училище въ Зейлинскъ (Солунъ). Сѣбѣ, послѣднитѣ ошнѣ да ошнѣ стѣтъ отъ възстанитѣ сръчливостъ на Жржакското блато и Амантовското езеро, които ошнѣ свързани много шлавно, войскитѣ бѣха одржани отъ тѣхъ недрани мѣста. Оставиха само силни патрули отъ албански редици да пазятъ вѣзвѣдитѣ, настанени въ много обилни колиби. Прѣзъ това време Иованъ стѣбѣ чета си съ храни, мушкетѣ и динамитъ. На 21 септ.

той съ дѣло писмо до туремскитѣ военни командири стѣбѣни своето „повѣнание“ и то поканя да ошнѣ да го „дѣва“. Тѣзи постѣжка и самитѣ турци ошнѣ чѣ и гетелвискитѣ каймакчии, заподѣва да се прѣдѣва енергично четата. На 22 септ. отъ разни мѣста потеглиха около 2 батальона противъ възстанитѣ въ Бѣжаници. На денѣа се почна сражение. До късно прѣзъ тоа нощта се чуваха сръбѣа и пукаше бойи. Вѣра нощи не се знаеше за находа на сражението, а ошнѣ войски се изпратѣа на мѣстото. И самитѣ офицери се смѣнѣвахъ, че ще сполучатъ да уловятъ четата, защото тѣ лесно може да се движатъ въ горитѣ, а турцитѣ се сгражуваатъ да не попаднатъ въ засада.

г. З. 16.

Положението въ сѣрско.

Въ сѣрско положението е много сериозно. И тукъ възстанieto е вѣло голямо размири и ризи поражения, които турскитѣ войски прѣтърѣха, могатъ да насърчатъ възстанитѣ къмъ по-голяма дѣйностъ. Железопѣти се гварятъ и отъ дѣбѣтъ (?) страни, какъвто станѣа и въ битолската планина. Македонскитѣ жертви прѣвъ послѣднитѣ три дѣна възстанитѣ на 100 души. Между другитѣ отнесени сѣ въ Сѣръ и 74 глави на четини. (Кои ли нещастни селени сѣ ставали жертва? б. р. „Дѣв.“) Отъ неврѣжнатитѣ сражениа и походи, войскитѣ сѣ много уморени и хранило въ изтопяне. Тѣжко е положението на офицеритѣ. За сега и думя не може да стана за разпущане на войски, защото всѣки човѣкъ е потребитѣ и възприкнайотри мѣрки, маака е наредѣна, че възстанieto ще се потуши. За тоа много помага и мѣстото.

Много важностъ се причини отъ поставяне албанскитѣ батальони да пазятъ вѣзвѣдитѣта. Дѣже и турското население е взматуето отъ това пошло поведение на тѣхъ войски и много яктѣ станѣа сериозни сръчкивания. Кражбата е най-голямо удручаване на тѣхъ хора, а въ сръзка съ тѣхъ, тѣ вършатъ най-ужасни нещастия. Сѣга при Вирозинѣ се правя железенъ мостъ. Постройката рѣжковати вѣкшера Бегитѣ. Дѣже нѣкои работничѣ бѣха нападнати отъ албански редици, забитѣ и ограбени. На оладѣнето каймакчиинитѣ самъ отиде, за да арестува войничитѣ-разбойничѣта, ала албанскитѣ обрѣнаха сръчнѣ нѣко пулнитѣ си и тоа избѣга съ свита си. При Демирвръ-Клине цѣлъ албанскъ батальонъ вѣдѣа прѣзвѣдѣа възмущението на цѣлото турско население, прѣвъ своитѣ обрѣвания на лѣна, ния и пр. Няколко войничѣ бѣха насила обезоружени отъ населението. Грѣбване да минатъ няколко дни, за да се явруати този батальонъ. Който сега види тѣзи одржани войничѣ на Демирвръ-Клине, съ оладѣни бѣли хаши, съ австрийски лина, яктѣ, че яктѣ прѣдъ себе дѣва ора. Въ Генелѣа турцитѣ рѣшиха да затворятъ пазари, защото не ния бѣ вече възможно да се пазятъ отъ подлодо разбойничко поведение на войската.

Съ извѣршима напѣрѣжностъ очакване македонско население резултатитѣ отъ сръчната на императоритѣ въ Морциѣ. Гетелвѣритѣ по руски и австрийски послѣднихъ прѣдѣнаваха голямо разочарование у македонцитѣ и сѣрбитѣ. Тѣзи хора сѣж убѣдени, че безъ намѣка на някоя велика сила, която ще турни край на турското злоуправлене, нищо не може да се постигне. Населението казва, че панаговетѣ за реформитѣ сѣж добри намерениа, тѣ бѣ желѣа да направятъ до нѣкоя възможностъ животъ, но при сѣжшестуванитѣ условия въ Парижѣтѣ, бѣднѣно не да се хранятъ съ надежда, които никога не ще се изпълнява. И не се смѣнѣвахъ, че отново дѣйността на комитетитѣ не се усилѣи и ще се поуствува. — г. З. 16.

Помощи отъ Гърция.

Атинскитѣ вѣстници съобщаватъ, че грѣцкото правителство се споразумѣло съ „комитетѣта за сѣбирание помощи“ и рѣшило за сега да изпратѣа на крушкочани 120 хиля драхми, да да ния съ сабани хлѣба, да се поправятъ нѣкои къщи и да се направятъ други, въ които прѣрѣзано да се прѣбератъ ошнѣ, много къщи сѣж изгорени, догдето се направятъ тѣхнитѣ. Наскоро ще се изпратѣа други 120 хиля драхми за поправяне черквата и училищата, а вѣкъ самото население ще изпратѣа голяма сума за крушкочани и други пострадали македонци, отъ българскитѣ ордѣ.

БЮЛЕТЕНЪ

НА ВѢСТНИКЪ

№ 57

(Задграниченъ листъ на вътрѣшната македоно-одринска организация).

Съобщения

Нѣкои отъ столичнитъ вѣстници пѣсеха и оневидни съ разказани, че при случаета отъ партизански характеръ, които се станала въ Ст.-Затора на 5 тога, скъ взели участие въ редоветъ на пѣлнитъ и хора въ вѣстаническа униформа.

Представителитъ на вѣтр. организация, лишени отъ възможността да знаятъ дали обещанитъ въ вѣстаническитъ арміи се били дѣйствиелно вѣстанити, изказватъ своето съжаление въ случая, че борци за свободата на Македония сѫ били утѣчени въ мѣстнитъ партийни разпри.

Представителитъ на вѣтр. организация, макаръ и да нѣматъ физическата възможностъ прико да вздѣлватъ върху вѣстанитѣ слѣдъ завръщането имъ отъ бойното поле, ирри на увеличаване принципитъ се особенобдително дѣло ето по-горѣ отъ партизанитъ разпри и че борцитъ не трѣбва и немогатъ да взематъ участие въ тия разпри въ полза на единъ срѣщу други, канитъ всѣчки борци да се въздржатъ отъ участие въ подобни разпри, каквото е било това въ Ст.-Затора.

Всѣгъ „Новъ Вѣкъ“, брой 653 отъ 6 октомври печати едно опровержение отъ турско комисарство, което има слѣдното съдържание:

„Свѣдѣния и сюжетитъ на рисунки, публикувани въ послѣднѣ време въ нѣколко столични вѣстници, относително минитѣ изстезления на военни политически органи срѣщу християнско население въ Европийскитъ вѣласти, сѫ безусловно невѣрни и сѫ извѣстни съ тенденционни цѣли.“

Представителитъ на вътрѣшната организация, изпълнени съ едно чувство на съжаление и възмущение, протестиратъ призь Балгарския народъ, не противъ дѣрвостта на отоманското комисарство да опровергата работи, извѣстни на нѣкъ свѣтъ, но про нрѣвъ веденито на една балгарска редакция, която е дала мѣсто на казаното опровержение въ вѣстника си.

Кааже, пакъ че повторитъ, че тога актъ на въпросната редакция е отъ естество да възбуди чувствата на съжаление и възмущение у всѣки балгаринъ и у всѣки християнинъ. Зането, ако нѣкой е лишени отъ възможността да помогне на толкова широкитъ бѣдствитя на нашия народъ въ Македония, то не може, — безъ риска да постави себе си въ противорѣжѣ съ най-елементарнитъ начала на нравствеността и съ най-нѣжнитъ чувства на състрадание, — да се солидаризира съ яхъ ичелитѣ, като нрѣвъ прикѣства срѣдства, да заблуждаватъ свѣтътъ върху истинското състояние на нѣщата.

Тога актъ е толкова по-възмутителенъ, че произхожда отъ официозния органъ на балгарското правителство, което въ декларациата си и въ пододенитъ до сѣга нѣтъ нееднократно е изказвало безовѣрнитъ обѣски на турскитъ дѣрвирини органи и тѣхъ на баланбоуза срѣщу мирното балгарско население.

Представителитъ на вътрѣшната организация, която обявляватъ ето единъ актъ опроверженето на отоманското комисарство за тенденционенъ и лишено отъ основание, изказватъ, заедно съ страдающия народъ, своето съжаление и възмущение отъ постѣжката на в. „Новъ Вѣкъ“.

Представители на вътрѣшната организация:
Д-ръ Хр. Татарчевъ, Хр. Матовъ.

Дѣвъ съражения въ Гаджевския балканъ.

На 22 септември Годлевския балканъ е бѣлъ театръ на упоритото съпротивление на шема вѣстанити, дѣйствицата противъ десетеро по-големия турски сили. 60 души вѣстанити подъ началството на Радонъ Толевъ, Горѣнъ Толевъ и Саво Умеконички на 22 септември зараната сѫ били открити отъ единъ табуъръ аскеръ, прихвощанъ отъ Бачовски баланбоуза. Между дѣвѣтъ страни веднага се зариваа кръвава бой. Позицитъ на вѣстанититъ, много агонитъ за отбрана, дали нѣкъ съ възможностъ въ продължение на три часа да отбавятъ силнитъ атаки на туркитѣ и да поврѣтатъ съ турски лѣтъ улата, по които сѫ се движили турцитъ при извршането на атаката. Около пладнъ турцитъ успѣватъ да заредатъ вѣстанититъ, които, бити отъ всѣкъ страна отъ неприятели, снати заловне, се принудили да отстъпятъ на по-високи позиции.

Накѣсето въ Джумаа за съпротивленето на вѣстанититъ, извршантѣ още 200 души войници, които биватъ посрѣщани на 1 часъ разстояние отъ сраженито въ мѣстността „Лански ридъ“ отъ 40 души

вѣстанити подъ началството на подпоручикъ Владъ Каназиревъ и С. П. Костандиновъ. Въ продължение на двучасово сражение истерно по-големия турска сила се указа недостатъчна да слѣми храбростта на вѣстанититъ. Подъ тѣхния смѣлъ турцитъ на нѣколко пѣти отстъпила, до като отъ Джумаа нрѣвъ прѣстигна нова помощ отъ 300—400 души. Тога окуражъ турцитъ по всѣщата на вѣтр. (Тѣхнитъ атаки станавъ по-силни, поради което четата се принудили да отстъпятъ, като е имала само петина-две ранени при отстъплението.

Участита на първата четъ е колкото званата толкова и трагична. Зареденъ отъ всѣждѣ, тѣ е настрѣвила послѣдния си прѣрѣзъ, съдѣжъ което вѣстанититъ успѣли да се укриватъ въ гораа и набаватъ отъ явната смъртъ. Само войводата Радонъ Толевъ, съдѣжъ като измурилъ пушкитѣ, въ да ги направи негодни за неприкѣствъ, билъ е убитъ въ сѣлата атака на неприкѣствъ и при героиска отбрана. Целоа нѣмачета отъ четата му не сѫ се върнали още и не се знае гѣщата участъ.

Опустошение на Пявечко отъ албански войници.

Четирѣ табора армити отъ Люма (сѣверна Албания) пристигнали въ Пявечко и мѣлата започнали да втрѣжатъ реформитъ въ сѣлата по арнаутски. Много селени сѫ занесени поудуритъ на кола по домоветъ и въ пехивската затворъ. Аскера ограбилъ сѣлата: Селинъ, Ветрѣнъ, Вардислова, Драмеа, Косовина, Костиндоръ и Капелана. Ивената на сѣлното „вѣнѣтъ“ сѫ: Максъ, Пѣтколъ, Атанасъ, Петровски и Мито Ивановски отъ Селени.

Султанскитъ храници.

Т. Шимановъ, минитѣ войвода, пензиониралъ отъ султана за дрѣвностѣта, които извршилъ, сѣга се намразилъ въ Лозенградъ, прихвощанъ като турчинъ, и често билъ вижданъ да се скита по пазаръ, гдѣто „ловнаваа“ и прѣдвалъ на полницата „комитъ“.

По нѣпушение на началството му тога е вѣлѣтъ въ ролгата на посредникъ между вѣстанититъ и Султана, като е адресиралъ слѣдното писмо до тѣхъ. Писмото е датирано отъ Цариградъ, а е писано отъ полницата въ Лозенградъ, на пѣлжарина отъ с. Кара-копъ, за да го занесе въ Лозенградъ. Пѣлжаритъ е изпѣлнитъ порѣчката, като е билъ съпровожданъ отъ пошпикѣта до границата. Ето самото писмо:

„Господа,

Понеже Негово Императорско Величество Султана не желасъ да ставатъ кръвопрлития, желасъ миръ въ страната си, за това отъ желанието да се тури край на вѣничо подкаването се да е прѣдвидѣно на миръ, зането че стане кѣсно. Срѣдната, която се употребува въ дѣйствиата се знаатъ отъ цѣлвата на пѣлски свѣтъ, тия дѣйствиата, не спеленача съпротивленето на Балгарския народъ, а напротивъ възмущението за това отъ желанието да се гарантира миръ, безъ да се пролива кръвъ, алакоже искането отъ васъ въ неколко турки, или влесте въ сношение съ Султана и Султана е готовъ да ни възнаградѣ. Ако сѣмъ понавлятъ, и сѣ е готовъ да се помогне на народа, за това нрѣвъ събодяванъ желанието на Султана, безъ да прибавя нищо отъ себе си. Ще камакъ отговоръ.

Цариградъ, Селиме-Гѣшла 20/IX 1903 г.

Т. Шимановъ

Осѣжденъ на смъртъ и понавлятъ отъ Султана.*

Кърджалиитъ противъ Балгария.

Нѣколко гварци отъ Кърджали и оконостима сѫ подови единъ адресъ до Султана, въ който заявляватъ, че всѣждѣ вѣлѣтъ отъ 19 до 50 години сѫ готови да вѣрватъ срѣщу Балгария. „Ине сме алаваръ — каваатъ тѣ въ заявлението си — понеже Султаниитъ ни спаси отъ напаса на Балгаритъ, нама длѣжностъ е да направимъ по-големия жертви отъ колкото населението въ другитѣ окрѣжъ за запазване на отоманството.“

Султанитъ е вѣлѣтъ актъ отъ тога адресъ, нрѣ е отговорилъ, че за сѣга нѣма нужда да се прибѣгва до тѣя мѣрка.

Движение на войскитъ въ одриноско.

На 17 септ. пристигнали 3 ротѣ войска отъ камъ Юмаулъ и се остановили въ Кушу-Кивака.

На 19 септ. пристигнали въ Одринъ 2 табора (3-тия и 4-тия отъ 14 алаи), които бѣха замалани отъ Измиръ за Прирѣтъ. Сѣдня дѣнь пристигнали и 2 табора (1 и 2 отъ 13 алаи) отъ Мустафа-Паша. На слѣдния дѣнь пристигнали още 3 табора отъ Лозенградъ. Каваритъ въ Одринъ били прилѣпени и новопристигнатитъ войска се настановили по хотѣтитъ.

На 22 септ. въ с. Кѣлѣубѣжа (кушу-кивака) била настанена 1 рота.

На 23 септ. отъ разни мѣста пристигнали въ Мустафа-Паша 2000 души нѣмамъ.

Въ границиото съ Балгария сѣно „Ладжовскъ“ войскитъ на поста били увеличени отъ 70 на 250.

Отъ 16 на алаи, квартируващъ въ Мустафа-Паша, 3 дружина били настанени на гарата (тамъ, има и 3 османска кавалерия) и 1 дружина била прѣсната по границата за усиление на постовѣтѣ.

Изъ чуждитъ печатъ.

Сѣдене, затваряне и заточаване на балгари.

Споредъ официални съобщения отъ Сулутъ, извршаната сѣдѣ миналата нѣмла разгледажъ дѣлата на 90 обвинени балгари, отъ които 65 души* осѣднѣ на разни наказания, а останалитъ оираваатъ. Тога сѣдѣ не засѣдаа още дѣло врѣме, зането съ султанскитъ затвори сѫ излѣзи сѫ балгари, на и всѣчки лѣтъ арестувантѣ се други попорѣки. Осѣдениитъ на наказание повече отъ 2 год. извршантѣ се въ затворѣтѣ на островъ Родосъ, зането нѣма възможна да се администратъ, тѣй като прѣсидата е безопасна, а останалитъ се затварятъ въ Сулутъ или другитѣ „Аси“.

Гърко-албански планове.

Жива дѣйностъ развива туркунския комитъ на Гърко-албанския комитетъ. Неоглавна сѣ извршантѣ отъ Грция въ Албания 980 пушки, а прѣдметъ и друга по-голяма пратка. И числото на комитетскитъ военни расте. Въ сѣлата има готови 750 хил. фр., а сѣ похарчене да сега други по-вече отъ единъ милионъ. Въоружението на сѣверна и срѣдна Албания е почти достатечно, ала въ южна Албания е слабо. Тукъ турцитъ понавлятъ по-обезопасно, отколкото на сѣверъ. Отъ сѣверна Албания събодяватъ се единъ черноревъ прѣждикѣтъ на албанскитъ бегове да нрѣв достати 650 револвери заедно съ необходимитъ патрони.

За сѣга отношениата между черноревитъ и албанци сѫ добри. Мнози гърци пушки сѫ занесени въ Албания призь Черна Гора, безъ да ги откритъ властитъ, или да ги захватѣтъ. Туркунския комитетъ долата особни старания да придобие мѣстомѣнитъ-албанци като ревнителни на гърко-албанскитъ прѣсидѣнителни планове и сѣ туй се обявява оная прѣждикѣнителностъ, която понавлятъ къмъ жилищата на гърци Исвалтъ Хакъ бей, бивши турски офицеритъ. На два пѣти тога е прѣрѣтъ отъ кракъ Горѣнъ призь ин-интервистуването на Заимскъ. Вождитѣ на комитѣта сѫ привържени на Готюковскъ, ала и всѣчки други партии заедно дѣйствицата. Гързгавата и усѣлнитъ на гърко-албанския комитетъ снотъ въ прѣко проврѣне съ безувѣрливостта на турскитѣ македонски дружества. Комитѣта за поможнитъ може да сѣбере само 150 хил. фр., — между които 10 хил. фр. позарени отъ краля — и наскоро всѣчко че заглѣне. I tankf. Zeitung.

На 6 тога (п. с.) въ Гомеждевския балканъ по яни се една голяма четъ отъ 200 л. подъ вождѣството на Иванъ и върѣки ревностното прѣсѣждане отетѣли се безъ загубѣ. При отгласението си четата на подирваа силно извика: „Паднахъмъ чокъ яши!“ и турцитъ не можаха да си отгласятъ за тѣхъ подирваа.

Суровата зима е задъ вратата, а пѣкъ и думна не стана за разупуление или замѣтане на войскитъ въ Македония. Правителството нама слаби мѣрки за настаняване войскитъ, които вѣзватъ зимната, за това послѣдитъ сами се погрѣжика за себе си — понаха да си направятъ кошибъ отъ дърва и ги покривнатъ съ трѣстикъ, цѣрпачина, слама и др. Правителството нрѣврѣно всѣчко възможно за пазене зимната, ала все пакъ много е опасно за ичлѣнитѣ, тѣй като понавлятъ трѣнове прѣсигнатъ сѣ голяма закѣсияна. Frankf. Ztg.

БЮЛЕТЕНЪ

НА ВЪСТНИКЪ

(Задграниченъ листъ на вжтрѣшната македоно-одринска организация).

Сражения въ Витолско.

Възстането въ Витолско, въпреки удрената на заинтересувани хора, не само не е пристало, но то изпослѣдъкъ добила особена енергия. Изнавнати ни отъ Витолско, че онези, убѣденото отъ турцитъ сражение при Пелештеръ, при което турцитъ съжали 48 д. убити, а турцитъ погинуто отъ 300 души, отъ които 15 души убити съ камѣне — въ края на миналия мѣсецъ и въ началото на този, станали съ още и тѣзи сражения: на 25 септ. една мѣстна чета сражава се съ цяла див. съ войска и башбуокула. Четага изгубила 17 души, а турцитъ 67 души. На 28 септември друга мѣстна чета имала сражение при с. Бухуръ, при което възстанителъ съ изгубилъ трима убити. На 2 октомври четага на Гьорге Петровъ е била забѣлвана при с. Орле, Морноско. Сражението се е свършило безъ загуба за четага, когато турцитъ съ изгубили 80 души.

Сражения въ неврокопско.

Дѣтѣ отъ неврокопскитѣ чети, заградени при селата Рабишо и Осеново отъ башбуокула на тѣзи села и доплатъ на полковъ аскеръ, съ имали ожесточени сражения. Принудени да противостоятъ на въстѣжчи по готѣни сили, тѣ съ рискували всички да бъдатъ погинути. Само насъществилъ нощъ ти е спасила. Въ тѣмъната, съ бомби въ ржка, тѣ съ атакували непривично и прѣвъ сѣнта пробили си пѣхъ между четири-петъ ржове. Въследствіе на тѣ атака, изгубили е пожаръ, отъ който тѣ двѣ села съ пострадали много.

Сражения въ доленградско.

Селитѣ отъ селата: Тасъ Тене, Коджатарга, Терандере и Кемерлисъ се научили, че женитѣ, дѣцата и добитка нѣма, грабнати отъ турцитъ, се намирали въ с. Кемерлисъ. Около 30 души селитѣ отъ тѣзи села промъкнали въ посѣдното село и успѣли да освободятъ семействата и добитка си. При бѣгането на България, тѣ били достигнати отъ башбуокула при Гасене, гдѣто се заварило сражение, което травало 2 часа. Турцитъ били разбити и съ се изгубили съ загуба на трима убити и четирима ранени. Българитѣ имать само единъ раненъ. Сѣдѣ сражението всички, асадно съ добитка, съ успѣли да минатъ въ България.

Сражение въ Пиринъ.

Върху сражението, което четага на Д. Лаазровъ (Мишо) е имала въ Пиринъ, получихме писмо съ голѣми подробности, кои о свидѣствуватъ за разпоредителността на войводата и за храбростта на възстанителъ. Отъ това писмо изважихме слѣднитѣ подробности:

На 30 септ. четага отъ 130 души възстанителъ съ разположила за почивка при мѣстността „Скалата“ 2 часа на ю. с. отъ Банско. Часовитѣ забѣлжиха, че голѣма маса войска се движити отъ Мехомия къмъ връхта и веднага възстанителъ селитѣ осомни въ аскеръ „Дюварникъ“ и „Перетъ“. Къмъ командующия аскеръ „Дюварникъ“ по стрѣлнитѣ на които еша за 2 часа човѣкъ може да се изкачи, съ се устрѣмили възстанителъ и аскеръ — отъ двѣтъ противоположни страни. Когато възстанителъ знаеи върхътъ аскеръ съ намиралъ на 100 ярдакъ отъ дождо. Сражението се заварило съ дружинъ залово отъ двѣтъ страни. 700 — 800 души войницъ насъществани отъ четирма гарнизити, цѣлия дѣвъ опитвали да атакуватъ възстанителъ, на което посѣднитѣ отговарили съ дружинъ залово и съ ура“ отъ цѣлата линия. Пиринъ далѣкъ е посылъ експети на тоа въскъ и на пушнитѣ гарнизити. Принемерно, сѣдѣтъ една послѣдна и неослужлива атака, войската се оттеглила, а възстанителъ се прѣбралъ въ безопаснитѣ дѣбри на весела почивка. На друга дѣвъ турцитъ занесли въ Мехомия 16 коза мъртви и ранени покрити съ черно.

На 2 октомври, на връщане отъ Банско, аскеръ отъ с. Добриница, който бѣ отишълъ да доловити на сражението въ Пиринъ, срѣщналъ на пътя, трима селитѣ отъ Добриница съ колата си, които закарвали при юбанящата въ Добриница чета „комита“. Последнитѣ е и наурвалъ, че не съ убилъ комитѣ. Войнитѣ изнеждатъ селитѣ, двамата отъ тѣхъ убиватъ, а третия, Иванъ Ерининъ, раненъ избѣга.

Обски за оружје и извозанія.

На 17 миналия мѣсецъ въ с. Потъ (подноски) мѣстъ съ по смъртъ подъ рѣдъ сѣдмъ селитѣ отъ една мѣ-

стна погера. Двамата отъ селитѣ — Петръ Минговъ и Петре Николовъ, сѣдмъ като били прѣбити отъ бои, обѣжали ги съ главитѣ на доу, въ което положение ги държали цѣли 3 часа. Въ сѣдмъ денъ сѣло е ограбено. Аскера обезсилятъ много жени и момѣ. Повече отъ 30 души селитѣ чернѣтъ съ си солунскитѣ занѣци (седемъ-кули).

На 11 септ. село Слюкница (говелско) било е театра на безовѣднитѣ вѣстания. Сѣдмъ погера излязла въ селото и отрѣдъ почналъ да бие селитѣ, за да прѣдпадатъ инакъ съ смърто оружје. Дванаестъ души селитѣ, между тѣхъ и селския свещеникъ, откарани съ въ Гевгелинъ и заградени въ затвора, дога продължаватъ да ги вѣзаватъ.

Обски за оружје въ Разлогъ.

Писмо отъ Разлогъ отъ 6 октомв. 1903 год.

Опелитѣ въ Разлогъ продължава. Отъ всѣхъ българитѣ, били то мѣржѣтъ, сѣдмъ пѣхъ, оружје се гѣрши; и тежко му, ако не намери пушка на прѣдѣле или не внесе срѣду неа доста голѣмѣкъ сума Загубъ се по 8—10 лѣри за откупъ срѣду пушка.

Толоръ Калаяновъ, сѣдмъ Голдѣво, почитъ силнъ човѣкъ, билъ смъртно изваденъ за пушка и бомба. Насъществилъ, който еша изгубилъ да се изкачи и кой-то не разбира що е това оружје, се издрѣлтъ укаси ни мѣки и сѣга лежи поумъртъ. Непослѣдно бити съ за оружје: К. Костовъ, Гьорге и Дзаръ Каревъ, Дзаръ Гаажновъ и др. отъ с. Голдѣво.

Сѣдмъ четага билъ осомнителъ сѣга въ Разлогъ, въ неговѣтово заварилъ сѣга въ Разлогъ, тѣмъ естрахъ, че не го прѣдпадатъ на пѣхъ, инакъ врѣсно вече въ с. Добриница и другѣдѣ.

Ето поимена списъкъ на до сѣга унамитѣ избити хора само отъ вѣдмѣното масѣ. Въ Мехомия убититѣ: Димитъръ Найдѣнски, баца, Петъръ и Иванъ Найдѣнови синове, Исидоръ Команарски, баца, Никола Коланарски, сѣдмъ Рѣка Коланарски, баца, Гьорге и Иванъ, синове, Анастасъ Парануеки, изгорнѣжъ живъ, Толоръ Парануеки, Лазе Милчевъ, изгорнѣжъ, Христо Желовъ, изгорнѣжъ, Томе Желовъ, изгорнѣжъ, Гьорге Парануеки, Никола Чекановъ, Мария Юрковска, Пилкоза Младшиновъ, Иванъ Младшиновъ, Гьорге Курковъ, Анастасъ Томевъ, Мине Найдѣнски, Анастасъ Желовъ, Гьорге Желовъ, Сте Фандиринъ, Гьорге Фандиринъ, сѣдмъ изгорнѣжъ, Никола Аламовъ, Елена Аламова, сѣдмѣна, Марко Халжайски, Костадинъ Фарфоровъ, изгорнѣжъ, Толоръ Фарфоровъ, Димитъръ Чилковъ, Толоръ Ивановъ, Саиде Анастасовъ, Гьорге Или Патаковъ, Костадинъ Кулинъ, Димитъръ Кулинъ, брага, Иванъ и Петъръ Юрковъ, брага, Никола Юрковъ, Иванъ Бѣлевъ, Гьорге Грамбовъ, Костадинъ Юрковъ. Ранени: Никола Бѣлевъ, Радоа Гладнички, Никола Пузанъ, Гьорге Кончевъ. Вѣдмъ тежко: Дончо Петровъ, Иванъ Николовъ, Никола Пачевъ, Бесе Парануеки, Вѣрсавъ Кончевъ, Петъръ К. Колевъ. Мѣки извадени въ харемитѣ: Ленка Цуцунанска, Мирка Патакова, Мария Вѣлана, Цола Коланарска, дѣржана въ затвора и безчестена. Въ Бачево, избити: Анастасъ Митревъ, сѣдмъ 55 г., Толоръ Савѣвъ, парануежъ, 65 г., Сикотъ Паванотовъ 70 г., Д. Филиповъ Брѣсѣвъ 72 г., Кривоко Йоневъ, сѣдмъ 33 г., Благо Поповъ, убитъ отъ Мехомия, 38 г., Елѣвъ Цѣлковъ 65 г., Павле Цѣлковъ 55 г., Янакъ Аскеръ 42 г., Вѣтка Димкова 2 годишно дѣте, Иванъ Комаровъ 75 г., Д. Тома Рысовъ 80 г., Коста Каревъ 15 г., Николана Тишева.

Нови бѣжанци отъ ортакьско.

Съобщаватъ ни отъ Хѣбичево, че тамъ започнали да пристигатъ бѣжанци и отъ рѣката Арда. Отъ 7 дѣ до сѣга пристигнали съ много жени, дѣца и малко отъ ортакьско, които останали въ Сива рѣка. Тѣ разправяли, че башбуокула нѣма разбиратъ четага, а войнитѣ кого тѣ срѣщали по дождо съдѣлчали го и му заимали дрѣхитѣ. Дрѣхитѣ тѣмъ насъществилъ билъ вѣзнали за храна на аскера и ако нѣкъ е противилъ при това вѣзнаме, издрѣчили го въ Орнѣвъ, като комита.

Авгандията въ полза на патриаршията и на сръбия.

Отъ два мѣсѣца насамъ протосингела на Солунския грцки владика не е мърсалъ, като дѣлъ тѣта отъ село въ село да погрѣва възстаналото българско население. Прѣди една недѣля мулявмина въ с. Неговѣтъ (солунско) подкуженъ отъ възрашна про-

сингелъ, сѣдмъ накарали селитѣ да подишатъ единъ махаръ, въ който се казвало, че Неговѣтъ за нагрѣхъ ще почитатъ патриарха и не ще заботѣ себе си гѣрци, а не българи. Мулявмина сѣдмъ събралъ турцитѣ на селитѣ. Мнозина отъ селитѣ зѣкъ сѣдмъ, а единъ удрѣлъ отъ бой. На другия дѣвъ неговѣтъ collectively протестираха прѣдъ солунския владика. Асанъ-Фехми наша, като всѣкого, и тоа пѣхъ обѣща се да удрѣдъ работата и да накаже владикана. Гьоржитѣ неговѣтъ разкажалъ си за сѣга безумнѣ прѣгѣтъ възража се нааа въ селото си пакъ въ рѣцитѣ на мулявмина. Тѣ бѣха забравилъ, че въ Солузи единъ владика властвувал, а въ Неговѣтъ други

Струмекия грцки владика кандисалъ българитѣ въ струмницѣ да станатъ гѣрци, като имъ се обѣщавалъ да ги важе подъ свои закрила и да способуватъ за намаление на бедѣя.

Мулявмина въ малѣското село Ратово насилвалъ селитѣ да станатъ сѣрби.

Убитыи отъ войницѣ.

Въ Радосишко изумитѣ на войнитѣ отъ албанскитѣ батальони зематъ ужаснѣ разбиръ. На 27 септ. една шайка войницѣ обрече нѣколко души селитѣ отъ с. Козъ-Дунаръ. Единъ отъ тѣхъ Иванъ Баланджаръ е билъ убитъ, защото измѣлъ пари на до купити пушка си.

Изъ чуждитѣ печатъ.

Албанско-грцки рѣшения.

Сѣбрането на албанскитѣ автономисти стана прѣдъ нѣколко дни въ окръга (Албания). Имаше многобройни посетители, сѣдмѣната грѣха три дѣна и въ тѣхъ вѣдѣхъ участитѣ и делегатитѣ на грцко-албанския комитетъ въ Атина. Въ сѣбрането государственство това мѣстѣ, че Албания не може да откаже това подоборитѣ отъ турски реформи, нито въ административно, нито въ стопанско, нито въ национално отношение и че трѣба да се стрѣматъ къмъ отдѣлитѣ отъ Турция. И като единично сѣбрането за постигане тѣхъ цѣль сѣбрането рѣши, колкото се може покорно, да прогласи всеобщъ автономитѣ и установи, че вслѣствие на направенитѣ притокованѣ и организациитѣ въ Албания, възможно е за двѣтъ недѣли да събератъ около 50,000 души въ сѣрѣдѣ и горни Тора Албания, къмъ която въ темѣне на освобождѣтелна борба ще се присѣдинятъ и други сили. Сѣдмъ Тора събрането избра *националенъ комитетъ*, на който се прѣдостави да организи прѣмето за избухване на възстанитѣ. Твърдъ неговѣтно е, че то ще се отложи до направитѣ много отъ войнитѣ на движението нестрѣлливо набѣлгѣтъ да се почне населено. На сѣбрането прѣдѣдствувалѣ единъ безъ маскоманитѣ отъ сѣвѣрна Албания, който, като прѣдводителъ на едно масѣ, разполага съ повече отъ 10 х. бозина. Постигна се пѣлно силнае между християни и мюсюлмани албани и неведѣжъкъ се изгнана и отъ двѣтъ страни, че националната прѣдъ грѣба да се отъ гѣрци рѣшитѣ. Сѣбрането разиска на прѣстѣпнитѣ извѣстѣ отъ Цариградъ, че частъ отъ албанската стража въ Илджа била издрѣтана на българската граница; въ това смѣждатъ едно недѣловѣ на султана и неговитѣ прѣближенъ сѣрѣно албанцитѣ, за отстраненото на погѣтъ отъ Цариградъ се възмозувалъ отъ македонскитѣ бѣжанци.

Относното грцко-албанскитѣ прѣсѣдинитѣни планове не се дойде до нѣкое окончателно рѣшение. Главната цѣль на сѣбрането бѣ организацията и срѣдствата на възстанитѣ, но не остана време да се развѣдѣтъ въпросъ, а се равнава само, какъ ще се поине и ще се кой борбата. Дѣмѣта грцки делегатитѣ упрѣка сѣбрането, те гѣрцитѣ сѣмѣтъ албанцитѣ като свои братѣ, понеже произхождали отъ Пелазгитѣ, посолани на сегашнитѣ гоѣмѣ успѣхи на комитетѣ въ Гѣрция и на неговата пожертвовательность. Сѣдмъ стѣна дума, дали могатъ и била ли да се образуватъ въ Гѣрция чети да покрѣпятъ въ борбата, и се рѣши да се опитатъ въ образуване на четитѣ. Ата се трѣба да се часа, дали атниския комитетъ не удѣрѣ тѣхъ рѣшения. Спорѣдъ думитѣ на говорѣнитѣ, между 300 хил. албани, които живѣятъ въ Гѣрция, лесно би се образували чети отъ нѣколко хиляди души.

Franki Zig.

БЮЛЕТИНЪ

№ 60

НА ВЕСТНИКЪ

ЮНАКЪТЪ

(Задграниченъ листъ на вътрѣшната македоно-одринска организация).

Сражения въ Неврокопско.

Сраженията между четитъ въ Неврокопско и турцитъ продължаватъ. При едно такво сражение селото Буково е било изгорено въ време на боя.

Слѣдба на падаритъ християни.

За възвѣдане на реформитъ, вѣстнитъ въ Тиквешко сѣ записали имената нѣколко души падари българи. Веднага сѣлятъ записаното имъ се захванатъ едно нещастно прѣсѣдане противъ тѣхъ. Вѣстникъ записалъ сѣ нещастно бити отъ извѣсто. По тая причина тѣхното издредство остана само на книгъ.

Сражение при М-Тарново.

На 12 тогю възстанци подъ войводството на хрѣбри Варванчевъ се сражаватъ около 2 часа на „Маркова Нива“ близо до М-Тарново. Отъ аскера 16 души и повече отъ 20 ранени. Възстанциитъ, които амащъ допри попозици, не дали никаква жертва и зели около 20 музерови пушки.

Разбойничества на десертгорѣ.

Войничитъ, прѣсѣганъ изъ село, като не получаватъ нищо пари, вѣто имъ да нѣматъ нищо, и понеже сѣ не получаватъ нищо отъ паселенството, да не остана нищо отъ себе си и тѣхъ, амащъ имъ да имъ даватъ разбойнически шайки, които се занимаватъ съ убийства и грабежи. Таква една шайка е оушла Крушевскитъ отъ с. Бугарско, Солунско, труга на когото е билъ намбрень подиръ 20 дена.

Изостаняване при дирене на оражже.

На 18 септ. селото Якоруба отъ тѣмни зори е било заградено отъ войска и башибозукъ. Пронучия въ казарата полицѣски Еубѣ съ 30 души войничѣ е арестувалъ въ казармата 80 души селяни съ даматата сѣщеници. Прѣдождатъ имъ да си прѣдѣтъ оражжето, но понеже никой не послушалъ заповѣдта, захванати изпещаната най напредъ отъ сѣщеници: единия отъ тѣхъ, подиръ Филипъ, е билъ доведенъ при селнитъ цѣлъ обѣтъ въ хрѣли съ заскубата брада, съ счупени челюсти. За да спаднатъ още повече селнитъ, повалили прѣдъ тѣхъ пона и му ударили още 50 тогю, да сѣлятъ това го затворили въ нужника.

Селничитъ стоили затворени до 21 септ. въ казармата, всички свакави отъ той и съ обезоружени и потънати ли въ хрѣли. Понемъ Еубѣ останалъ доведени отъ резултатитъ на своята тридесета работа, на 21 септ. заповѣдатъ да се събератъ всички жена и дѣца въ черквата. Тукъ той лично е подлагалъ на клетва прѣдъ иконата женитъ една по една за оражжето. Когато и това не помогнало, навика Петра Златева и 10 тогю, ѣ момиче въ срѣдъ черква и въ прѣстипне на всички ордена прѣстѣтъ на дѣтото, а майката захванатъ да коле полека-лека. Кръвата тече общъ ужасъ объема всички, шѣкъ и ослѣпа се видѣ. Еубѣ остана жертвата си недоказана, но заповѣда: до 10 минути всички да се просятъ съ жакѣтѣ които се бѣдѣ доведени. Защото ако подиръ това не кажатъ гѣдъ е оражжето ихъ, шѣкъ да не остана всички. Захващатъ се пропаването вѣрѣтъ укажени шѣкъ и шлѣтъ. Картината е покрѣтитена. — Само Еубѣ и неговитъ другари присѣтвуватъ безучастни на тия сцени. Между това веднага се задава гласъ, че войничитъ и башибозукъ избѣгватъ като думи. Еубѣ, кѣмъ и дѣца се гичнатъ кой по прѣди да се скрие. Подиръ малко се разбѣра, че инвакии комити не е имало; обаче, тая случайностъ е сѣспаса селничитъ отъ по нататѣшни изтѣзания.

Убийства въ Лозенградско.

На 22 септември въ Лозенградъ сѣ убили едетъ души българи: петима отъ махалата сѣ Атанасъ и селото Карахадуръ за оражже, а Атанасъ Котленевъ е закланъ и хвърленъ въ единъ кладенецъ. На 27 септ. сѣ убили шестима овчари отъ с. Кавалица, между които и Коста Подзерковъ. На 2 тогю въ Биндже горе горени сѣ нѣколко български кѣщи отъ аскера. На 4 тогю въ Бувардискѣ цѣла е изгорена Бувардѣ Керемидѣ махалата.

На 2 тогю аскеръ нападатъ Курудеръ оградѣтъ всѣмко, изтевалатъ жестоко селничитъ и арестувалъ

мнозина българи, между които: Панаѣтоу Димовъ, Атанасъ Баторчевъ, Караѣвѣвъ, Димитър Константиновъ и Стоянъ Груевъ. Пѣла повече отъ 20 души убити, между тѣхъ сѣ: Стоянъ Станковъ, Христо Димовъ, Панаѣтоу Янѣкѣвъ, Михаилъ Радникъ, Стоянъ Георгиевъ, Панаѣла Велѣчкѣвъ, Константинъ Стояновъ, Стаматъ Караѣвѣвъ, Гено Арабаджиевъ, Николай Крѣстовъ и Арабаджиевъ. Обезоружени сѣ, полове отъ 30 жени и момѣ, между които: Кера Станкова, Кетали Николова, Руза Станкова, Ил. Станковатова, Анастасия Топорина, Нона Топорина, Рада Маджарова, Тодора Груева и Пена Петрова.

Изтѣзания въ герголийско.

Прѣди нѣколко дена въ с. Бокосъ вѣзла е спина лотера и сѣ поцѣла вѣрѣтъ да оно и навика християнитъ. Турцитъ тукъ наварили сѣ аскерта, които имъ напоинитъ за мѣсяцима надъ извѣтитъ християни. Въ черквата двора накланъ два огъни и по срѣдѣта поставили да се лежатъ въ тѣхъ триа селяни. Пекли ги до като не проклято. — Така наварили отъ тѣхъ аскерѣ мѣсяцима, и по тѣхъ едноубиство, хвърлили се отъ горитъ, а тѣхъ цѣлото знание, но за нещастно остана само на книгѣта.

Другъ единъ денъ вѣзла наварили отъ тѣхъ аскерѣ мѣсяцима, и по тѣхъ едноубиство, хвърлили се отъ горитъ, а тѣхъ цѣлото знание, но за нещастно остана само на книгѣта.

Третъ денъ вѣзла наварили отъ тѣхъ аскерѣ мѣсяцима, и по тѣхъ едноубиство, хвърлили се отъ горитъ, а тѣхъ цѣлото знание, но за нещастно остана само на книгѣта.

Отгачяването на ивѣтѣ куртурци.

Миналата седмица въ Солунъ на нѣколко пакти докаралъ до Парирадъ нови интернирани куртурци и рѣсненъ. Отъ Куртуръ наварили ли, че много малцина отъ тѣхъ стигали до роднитъ си мѣста.

Осмина куртурци, живела на изгоренитъ села, прирѣтати били въ Клеусра. Кѣйтитъ, като немаритъ тѣмъ своитъ доманини, догѣрени разрѣшене да отидатъ до вѣстарица „Богородица“, даю тѣмъ ги намбрѣтъ. По пакти за манастиръ, едина осмина сѣ посѣпени отъ тѣхнитъ стражари. Други отъ интерниранитъ разварацѣтъ по разни неимонитъ тѣмъ градове.

Единъ отъ интерниранитъ парирадѣнци, Петър Панаѣтовъ, ромѣтъ отъ Зеленице (костурско), кога парирадѣ наварили до Дарѣничитъ, разпаканѣ обрѣнати се къмъ своитъ съотечественици съ сѣлнитъ думи: „Братя, кѣдѣ отиваме нѣ и за какво? Да прѣбѣраме ли весело зимата при нашитъ доманини, или кѣдѣ да видѣмъ тѣхнитъ гробѣ!“ Ако нѣкой отъ тѣхъ сѣ обѣдилъ, можетъ ли имъ помогна? Не, другари, нѣма вече за насъ животъ на тогю свѣтъ. Прощавайте!“. Кѣтничка прѣхрѣтитъ се и се хвърлил въ морето. Спорѣтъ както разварацѣтъ съотечественичитъ му, покинѣватъ е билъ единъ отъ парнитъ куртурци въ Парирадъ. При обиска парирадѣнска полиция открѣдилъ му е повече отъ 300 лира.

Войничитъ разхвърлятъ и събиратъ данъци.

Алиѣ Махмутъ, Мехметъ Еминъ, Сулейманъ Куртинъ и Исмаѣлъ Джукѣли войничѣ отъ извѣсто, сѣ занавено на селския кодѣбашица, Ахмедъ Абди, разхвърляли данъктъ въ своя поля надъ християнското население въ с. Вѣтоша, Тиквешко. Между многото селни обложени и платили тѣхъ данъктъ извѣстни сѣ сѣлничитъ: Камѣ Настевъ — 2 л. т., Нето Ангелковъ 3 л. т., Гѣоре Настевъ — 2 л. т., Ристо Ангелковъ — 1 л. т., Димо Миновъ — 1 л. т., Димѣ Пелевъ — 40 гр. вѣсто 5 л. т., Григоръ Пелевъ — 40 гр. вѣсто 2 л. т., Благо Пелевъ — 20 гр. вѣсто 2 л. т., Петър Рѣновъ — 30 гр. вѣсто 2 л. т., Гѣоре Стояновъ — 40 гр. вѣсто 2 л. т., Гѣоре Митовъ — 40 гр. вѣсто 1 л. т. Отказали да плататъ тѣхъ данъктъ: Яно Ралевъ — 10 л. т., Иованѣ Ралевъ — 2 л. т., Илио Вельковъ — 5 л. т., Мило Недѣвъ — 2 л. т., Мило Давчевъ — 2 л. т., Петре Гелевъ — 40 гр. Миле Настевъ — 1 л. т., Димѣ Давчевъ — 2 л. т. и много други ете.

Отказанитъ да плататъ данъктъ сѣ подложени на голями изтѣзания. Между аѣбититъ, освѣтъ имонуванитъ по-горѣ, извѣстни сѣ още и: Василъ Молчицѣвъ, Димо Мойсовъ, Мило Толевъ, Илио Ралевъ и Панаѣ Келевъ. Освѣтъ тѣхъ навариатъ е и промунѣтъ на много мѣста Димо Миновъ, на когото живѣтъ е

въ ошаностъ. Такъвъ данъктъ е разхвърлянъ и събиранъ и въ с. Вѣтоша. На сѣлнитъ изтѣзания поради неплащане, между многото селяни, подложени е и сѣлдъ Гинѣвъ.

Прѣсѣтанитъ лотери изъ българскитъ села, вѣсто отъ хилѣта възстанциитъ подъ войводството на Ангостъ и Ариѣвъ заематъ нещастни височини. И по на огъ има малки четѣ, които хрѣтосватъ селѣта. Селничитъ — и гарци, и бѣгари — вѣждатъ се наклонни да покрѣпятъ борбата. Отъ денъ на денъ възстанциитъ се усилватъ отъ прилошни селяни. Цѣлото християнско население изложено е на голями зулуми отъ страна на турцитъ. Лотѣта сѣ обрѣни до не огъ прѣтѣселѣтъ, а отъ турскѣ войска, които вѣждатъ и грабѣтъ. Положенето на християнитъ е отъ тѣхъ. Вѣждатъ лотѣта: „Кѣжкото пѣе, нека стѣне стѣта да се промѣни положението“, кажатъ всички християни. Ние пѣе се пожертвуваме, защото само това поспѣдно прѣбѣжѣние ни остана.“ „Атрѣвѣтъ.“

Иѣ чуждитъ печатъ.

Сражения въ Солунско.

Сериони сражения ставатъ въ планинитъ на сѣверъ отъ Биндже-Варѣдъ (Караджово), дѣто повече отъ хилѣта възстанциитъ подъ войводството на Ангостъ и Ариѣвъ заематъ нещастни височини. И по на огъ има малки четѣ, които хрѣтосватъ селѣта. Селничитъ — и гарци, и бѣгари — вѣждатъ се наклонни да покрѣпятъ борбата. Отъ денъ на денъ възстанциитъ се усилватъ отъ прилошни селяни. Цѣлото християнско население изложено е на голями зулуми отъ страна на турцитъ. Лотѣта сѣ обрѣни до не огъ прѣтѣселѣтъ, а отъ турскѣ войска, които вѣждатъ и грабѣтъ. Положенето на християнитъ е отъ тѣхъ. Вѣждатъ лотѣта: „Кѣжкото пѣе, нека стѣне стѣта да се промѣни положението“, кажатъ всички християни. Ние пѣе се пожертвуваме, защото само това поспѣдно прѣбѣжѣние ни остана.“ „Атрѣвѣтъ.“

Капитанъ Вангѣли.

Хилѣта паша повика гърцикия войвода Караѣвѣнгѣли, който прѣдлагѣ възстанциитъ, благодарни му за неговото похвално поведение и храбрѣстъ и му обѣщи, че го повиснатъ отъ юзѣбияна на бѣнѣшѣа. „Тѣшѣстъ.“

Подъ турско покровителство нѣкои франскѣ кореспонденти направилъ сѣ едно малко жукуване по Македония и разварацѣтъ много зулуми работѣ турското управление. За жалѣстѣ, това никакъ не отговаря на истината. Така, въ една такава кореспонденция се развѣра, че Хилѣта паша отворилъ нѣколко български училища въ Македония, че съ 200 хилѣди лева той можѣтъ да захѣне мѣриятѣ отъ Македония, като даде по 40 лева на всѣмъ селничитъ, да да сѣ построи изгорената кѣща, че раздадъ 4000 волѣ, общо и кѣщи, които струватъ отъ 250 до 2500 лѣ, и повече кажѣтъ показватъ фотографичѣ, че тѣмъ добитѣ и кѣщи по-напредъ сѣ обрѣбени отъ тѣмъ сѣлнитъ селяни, така че по право имъ се падатъ, бѣждѣ да говоримъ за изчерпаното за винаги, за тѣмъ нѣца Хилѣта паша мѣлѣчи.

Frank. Zlg.

Единъ дописникъ на в. „Zeit“ ималъ дълѣтъ разговоръ съ едно видно лице, отличено информирано вързу съдѣжането на новата „реформа на нота“. Селничитъ мѣрки били отпадна установени и, ако бѣха били изпълнени желаната на австрийската дипломация, отпадна би функциониралъ контролѣтъ. *Сѣва е наврѣсна първата серията пошлѣжѣа, сълдъ когото бѣждѣ пѣе поспѣшно отора, оид по серионѣа. Сѣто съдѣжѣтъ сѣ рѣшилъ пѣе да турѣтъ редъ на Балкана и на това не че имъ поѣрѣби обложковѣната пропактѣна политика на Турѣя.*

„Въ Балѣштъ (Вѣна) сѣ убѣдени, че Султанѣтъ прѣдѣтъ видъ на много силѣсѣна на силитъ, че прирѣмъ реформитъ, защото вѣрѣсѣстѣ е за спасенето на европѣйскѣта австрийска провинции. Други други повиснатѣ на Турѣя мѣсѣтъ, че Султанѣтъ не може и не че се съгласи, защото се касѣ за прѣкрѣпѣна оукация на македонскѣта провинция и за ограничѣние на неговитъ права, на което той не бѣ рѣшилъ само сълдѣ неспѣлѣжѣа война. Ала одѣе е вѣрно: даже Султанѣтъ и да не се съгласи, се пакъ цивилнитъ агенти, австрийскѣ и русскѣ, както и военнитъ пѣе се согласили и че имъ се поѣрѣби контролѣтъ. Дѣтѣ, нависнатѣ и че имъ се поѣрѣби контролѣтъ. Дѣтѣ, сѣ согласили и за принудитѣлитъ мѣрки, за да вѣждатъ реформитъ сѣ или бѣждѣ съгласенѣна на Султанѣтъ.“

Zeit.

Сб. Врѣмѣ